

Hvordan IMF 'redder' Ukraine fra Rusland

27. maj, 2017 – En IMF-mission til Ukraine for at fremskaffe oplysninger er sluttet med en presseerklæring den 26. maj, som blev udstedt af IMF's chef for missionen i Ukraine, Ron van Rooden, og som sagde, at Ukraine ikke ville få sin næste, femte udbetaling af et lån, før lovgiverne vedtog de reformtiltag for pensioner og land, som IMF har krævet. Dette indebærer salg af offentligt ejede landområder og en hævelse af pensionsalderen.

Sputnik rapporterer, at van Rooden tilbragte 10 dage i landet, hvor han havde det, som presseerklæringen kaldte »konstruktive diskussioner med myndighederne om reformer, nødvendige for at forbedre produktiviteten, tiltrække investeringer og fortsat styrke de offentlige finanser.«

Før IMF-missionen begyndte, skriver Sputnik, insisterede vicepremierminister Pavlo Rozenko gentagne gange på, at Kiev ville fastholde sit standpunkt, og at pensionsalderen må forblive uændret. »Politikeren har klaget over, at, hvis pensionsalderen blev hævet, som IMF foreslår, ville mange ukrainere simpelt hen ikke leve længe nok til at modtage deres pension«, rapporterer Sputnik. »I de godt tre år, der er gået efter Maidan-kuppet, er pensionerne faldet betragteligt i forhold til leveomkostningerne, med et gennemsnit, der ligger på \$75 dollars, hvilket i mange dele af landet ikke engang rækker til at betale for de himmelstormende udgifter til forsyningsselskaberne (endnu en forholdsregel, som IMF insisterede på under sit 'nøjsomhedsprogram').«

Pensionsalderen i Ukraine er 60 for mænd og 57 for kvinder, 2015. Den gennemsnitlige levealder iflg. WHO 2015, 76,1 for kvinder og 66,3 for mænd.

Foto: En ukrainsk pensionist, ramt af 'nøjsomhedspolitikken', et krav fra IMF.

Professor Wang Yiwei giver interview til det danske Schiller Institut i forbindelse med DIIS-arrangement om Bælt & Vej og Norden

*København, 18. maj, 2017 – Følgende interview blev gennemført efter seminaret, »Kinas Ét Bælt, én Vej-initiativ og mulighederne for Norden«, der var arrangeret i fællesskab af Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) og Kinas Ambassade i Danmark. Wang Yiwei er professor ved Skolen for Internationale Studier, direktør for Instituttet for Internationale Anliggender, og direktør for Centret for Europæiske Studier ved Renmin Universitet i Beijing. Han er forfatter til bogen: »The Belt and Road: What Will China Offer the World in Its Rise«, fra 2016 (Bælt & Vej: Hvad vil et fremvoksende Kina tilbyde verden). Han var til stede ved den officielle præsentation af den kinesiske udgave af *EIR's* rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, af Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, på et symposium, der var sponsoreret af Chongyang Institut for*

Finansielle Studier, den 29. september, 2015, på Renmin Universitet. Chongyang er også medsponsor af rapporten på kinesisk.

Schiller Institut (Michelle Rasmussen): Professor Wang, der har netop, i sidste weekend, fundet en meget historisk begivenhed sted i Beijing. Som Schiller Instituttets stifter og internationale leder, Helga Zepp-LaRouche, sagde, så er dette en historisk begivenhed; dette er et faseskifte for menneskeheden hen imod etableringen af en ny, økonomisk verdensorden. Hvilken betydning har denne konference i Beijing, efter Deres mening?

Dr. Wang Yiwei: Det er måske lidt hårdt at kalde det »den ny, økonomiske verdensorden«, for dette har været den økonomiske verdensorden i mange år, men den trængte til en reform, bestemt; men det er ikke at opbygge en ny orden, for omkostningerne forbundet med opbygning af en ny orden er meget høje, og der er måske ikke behov for at få en fuldstændig ny orden. Vi gør denne orden mere bæredygtig, mere inkluderende, mere afbalanceret og til større fordel for folkeslagene i Bælt & Vej-initiativet (BVI). Men, jeg mener ikke, det er for at bygge en ny orden.

SI: De fortalte mig før, at De var til stede under pressekonferencen på Renmin Universitet, da den kinesiske udgivelse af vores rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, blev udgivet, og som har cirkuleret. Hvad er, efter Deres mening, de grundlæggende ideer i BVI, og hvorfor er det vigtigt, at Europa og USA nu beslutter sig for at tilslutte sig, i stedet for at være imod det, af geopolitiske årsager?

Dr. Wang: Det drejer sig faktisk ikke om geopolitik. Det går videre end som så. Geopolitik gør verden splittet og splittet, adskilt og adskilt. Vi ønsker at gøre verden forbundet, gensidigt forbundet, hvilket er ånden i Ét Bælt, én Vej (OBOR). Verden lider meget, fordi der er for mange, separate

organisationer, og så mange lande. Før Første Verdenskrig var der kun 40-50 lande i verden, og efter Anden Verdenskrig, 60 eller 70, og nu er der flere end 200 lande. Det enkelte land kan blive for småt, især i Europa. Så hvordan skaber man det større marked? Jeg mener, at gensidig forbundethed (konnektivitet) giver håbet om, at dette mål kan nås. Det er den grundlæggende [idé]. Og ikke kun inden for kontinentet, men også interkontinentalt. BVI er den mest ambitiøse plan for forbundethed under FN.

SI: Hvad ser De som principperne for økonomisk udvikling? De har talt om, at Kina lagde vægt på at løfte hundrede millioner af mennesker ud af fattigdom. Hvordan kan man gøre dette, under BVI?

Dr. Wang: Præsident Xi holdt hovedtalen til Bælt & Vej Forum og sagde, at udvikling er nøglen til at løse alle former for vanskelige problemer. Ikke kun for udviklingslandene, men også for de udviklede lande. For eksempel, så rejser befolkningen i Europa sig nu, pga. de vanskeligheder, de lider under, pga. globalisering efter den globale finanskrisen. At give flere jobmuligheder for ungdommen, at lukke svælget mellem rige og fattige, og svælget mellem Nord og Syd. Den europæiske stil fokuserede oprindeligt på fordeling af rigdom i form af bistand til de afrikanske og andre lande, men den kinesiske fremgangsmåde fokuserer ikke kun på bistand, men på investering – industrialisering. Jeg mener, at BVI virkelig er den klogeste [kan ikke høres – måske »verdenskontakt«]. Som vi kinesere siger, »At give dig en fisk er ikke vigtigt. At lære dig at fiske er det vigtigste.«

SI: Fr. LaRouche sagde i sine bemærkninger på Bælt & Vej Forum i Beijing, at det er meget vigtigt nu at gå videre til det næste skridt, nemlig videnskabeligt samarbejde omkring ideen om rumrejser, om at udvikle kernefusion, om de banebrydende felter inden for videnskab og også inden for kultur, for at fremme menneskelig kreativitet som drivkraft for økonomisk udvikling, som Xi Jinping siger, »innovation«. Hvad mener De

om det?

Dr. Wang: Det er meget vigtigt, for i dagens verden er der milliarder af mennesker, der går med i [organisationer?], industrialisering. Sanktionerne, som tilhørerne nævnte pga. universelle værdier, universalisme, faktisk baseret på millionerne, de titals af millioner – den europæiske erfaring i en kort periode, men Silkevejen er 2000 år gammel, og den europæiske verdensdominans er kun 500 år gammel, eller 200 eller 300 år gammel. Med et titals af millioner af menneskers erfaring, hvordan kan man arbejde for nutidens verden med flere end 7 mia. mennesker? Verden er så forskellig og kompleks. Vi har brug for ny tænkning, en ny arbejdsmodel, samarbejdsmodel for at matche den dynamiske, forskellige og udviklingsmæssige virkelighed. Som jeg sagde, så er den kinesiske erfaring den, at søge sandhed gennem kendsgerninger.

Kendsgerningerne er så komplekse, men med sandheden kan man også tilpasse sig den nye verden, ikke kun i [Europa] udgør standarden, de bedste. Det, der er godt i praksis, er det bedste.

SI: Hvad ville De sige til folk i Europa og USA om, hvilken fremgangsmåde, vi skal anvende for den fremtidige økonomiske udvikling, hvis vi ser på de næste 10, 50 eller 100 år. Hvilke er de principper, der kan gøre det muligt for os at få denne økonomiske vækst?

Dr. Wang: Gensidig forbundethed. [Mellem] udviklingslande, mindre udviklede lande, fremvoksende lande, fremvoksende markeder og de udviklede lande. Jeg mener, dette er, hvad vi behøver. Hvis vi bygger mere infrastruktur i Afrika, Bælt & Vej-landene, er det også godt for Europa og amerikanerne at investere i. Det vil være til gensidig fordel. Og Kina deler sine erfaringer om høj effektivitet, om infrastrukturbyggeri, der er til fordel for lokalbefolkningen, især de fattige, ikke lave [kan ikke høres], ikke længere skabe en [spekulations]boble, som jeg sagde.

SI: Mange tak.

Videoen med interviewet kan ses her:

Det danske militær overvejer ny indkøbsliste midt i Trumps NATO-krav

30. maj, 2017 – I sidste uge krævede den amerikanske præsident Donald Trump, at hans allierede i NATO styrkede deres forsvarsudgifter for at kompensere for de amerikanske skatteborgere, der punger flere penge ud, end alle de andre NATO-nationer tilsammen. For Danmark kunne dette betyde uoverstigelige vanskeligheder, skriver Sputnik i en artikel i dag.

<https://sputniknews.com/military/201705301054113375-denmark-military-budget-nato/>

Alt imens, skriver Sputnik, at den danske statsminister Lars Løkke Rasmussen gentagne gange har bekræftet, at han føler sig »tryk« med USA's beskyttelse, gik den amerikanske præsident Donald Trump, under det nylige NATO-topmøde i Bruxelles, atter en gang i rette med sine NATO-fæller for ikke at leve op til målet om at bruge mindst to procent af deres BNP til forsvaret. Danmark, der rangerer blandt NATO's mest sparsommelige medlemmer, med militære udgifter, der blot udgør 1,14 procent af landets BNP, kunne finde det særlig vanskeligt at imødekomme sine NATO-forpligtelser.

I dag beløber Danmarks forsvarsudgifter sig til 22 mia. d.kr.

årligt, ifølge Sputnik. En udgift på mindst to procent ville derfor koste de danske skatteydere 17 mia. d.kr. årligt.

Ifølge Enhedslistens udenrigs- og beredskabsordfører, Nikolaj Villumsen, ville dette på dramatisk vis underminere den danske velfærdsstat.

Forsvarsordfører for det Radikale Venstre, Kristian Hegaard, kaldte målet for »komplet urealistisk« og foreslog, at Danmark ikke skulle opføre sig som en logrende hund for Trump-administrationen.

Og ifølge Jens Ringsmose, chef for det Danske Forsvarsakademis Institut for Militæroperationer, ville »en pose penge af denne størrelsesorden« uvægerligt sætte det danske forsvar under pres. Men, fremførte han, med kreativ tænkning ville de Danske Bevæbnede Styrker med lethed finde måder, hvorpå de kunne bruge to procent af BNP.

Foto: Den topmoderne fregat, Peter Willemoes, nr. to af tre, overdrages til søværnet på Flådestation Korsør, en regnvejrsdag i januar 2014. Målet er, at fregatten skal kunne indsættes i internationale operationer.

Sergei Lavrov: Eurasisk integration er Ruslands prioriterede udenrigspolitik

29. maj, 2017 – Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov holdt velkomsttalen til den Første Kongres i De Eurasiske Folks Forsamling, hvor han understregede, at Ruslands udenrigspolitiske topprioritet er at udvikle eurasisk

udvikling, især mellem Rusland og Kina, samt udenrigspolitiske relationer i den Eurasiske Økonomiske Union, ifølge TASS, den 28. maj.

»Præsident Vladimir Putins initiativ for at organisere et stort, eurasiske partnerskab har områdets velfærd og voksende, bæredygtige udvikling til formål«, sagde Lavrov. »Vi ser i dette en god anledning til at organisere et nyt, økonomisk rum fra Atlanterhavet til Stillehavet.« Han sagde, at »de kinesiske venner har aktivt støttet denne idé«, og at medlemmerne af Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN) også har vist interesse for det.

Faktisk blev præsident Putins forslag om et stort, eurasiske partnerskab specifikt nævnt af den kinesiske udenrigsminister Wang Yi under dennes besøg i Moskva i sidste uge, som en central idé, der fuldt ud støttes af Kina. Wang rapporterede også, at specifikke aftaler mellem de to lande i denne henseende vil blive underskrevet, når den kinesiske præsident Xi Jinping besøger Rusland i juli måned.

Foto: Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi (venstre) og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov (højre) holdt en fælles pressekonference i Udenrigsministeriets gæstehus i Moskva, den 26. maj, 2017.

**En åbenhjertig og åben dialog
begyndte
mellem Emmanuel Macron og**

Vladimir Putin

29. maj, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin ankom i Frankrig i dag, på invitation fra præsident Emmanuel Macron, til en tête-à-tête, der blev til en mere end to timer lang drøftelse, som dækkede alle dagens afgørende spørgsmål. Mødet kom i stand i forbindelse med en mindehøjtidelighed i anledning af, at det er 300 år siden, tsar Peter den Store besøgte Frankrig i 1717.

Det to timer lange **møde mellem Putin og Macron** begyndte kl. 14 og fortsatte over frokosten. En kort pressekonference fulgte, med en kort periode til spørgsmål-og-svar. Dernæst besøgte de to præsidenter udstillingen i Versailles' Grand Trianon, der viser en stor udstilling af historiske dokumenter og arkivmateriale fra det royale besøg i 1717, som varede i flere uger.

Det mest håndgribelige fremskridt synes på dette tidspunkt at have været beslutningen om at nedsætte en studiegruppe, der skal udarbejde, hvordan der kan blive større samarbejde mellem de to lande, om kampen mod terrorisme, og især mod Daesh/ISIS i Syrien. Macron sagde til Putin, at han ønskede at gå længere end til Frankrigs nuværende bidrag til denne kamp, i sammenhæng med den internationale koalition, der bekæmper ISIS i Mellemøsten, for at forstærke Frankrigs samarbejde med Rusland.

Begivenheden med mødet i Versailles-paladset – for mange af eliten, et symbol på fransk storhed – videreformidlede i sig selv et budskab om, at den fransk-russiske relation er mangeårig og vigtig for værtslandet. Ud over de internationale krisepunkter, som dominerede drøftelserne, sagde Macron, at han ønsker at styrke bilateralt samarbejde inden for områderne kultur, videnskab og industri.

Dette står i skarp kontrast til tidligere franske præsident

François Hollande. I oktober 2016 trak Hollande faktisk en invitation til Putin tilbage, hvor denne skulle have deltaget i indvielsen i Paris af et nyt, stort ortodoks-religiøst og kulturelt center, bygget af Rusland, og som begge statsoverhoveder skulle have indviet. Da Hollande i stedet kun tilbød et arbejds møde om Syrien, afviste Putin denne ringeagt og aflyste sit besøg. I modsætning hertil besluttede Macron at invitere Putin til en meget speciel ceremoni, ladet med betydning, og gjorde således Putin til det første statsoverhoved, der besøgte Frankrig efter Macrons tiltrædelse som præsident.

Når vi forsøger at afgøre, hvad Macron vil gøre, er det her vigtigt at bemærke, at han under sin valgkamp erklærede, at hans udenrigspolitik ville blive »de Gaulles-Mitterrandistisk«. Det er ikke en beskrivelse, som denne nyhedstjeneste ville bruge, men dermed mener Macron et uafhængigt Frankrig, der kan forhandle med alle lande og ikke underkaste sig nogen af dem. Udtrykket blev opfundet af henved 20 tidligere udenrigsministre og højplacerede diplomater, der under præsidentvalgkampen udgav et hæfte, som krævede en tilbagevenden til en uafhængig, fransk udenrigspolitik.

De konkrete resultater af Macron-Putin-topmødet ligger på linje med det, som den fransk-russiske analytiker og økonom, Jacques Sapir, beskrev i en artikel, der blev udlagt i dag i Sputnik, og en lignende artikel i RT, som værende en nulstilling – en ny begyndelse – for de fransk-russiske relationer. Ud over lavpunktet for disse relationer under Hollande, blev de yderligere anstrengt under præsidentvalgkampen af en skummel atmosfære af anklager og rygter, der blev udbredt i medierne. Rusland blev beskyldt for indblanding i valget; Macron blev beskyldt for at have hemmelige bankkonti, at være homoseksuel, osv.

Det ville være vanskeligt for nogen af siderne at forsøge at tage meget store skridt ved dette første møde, fordi deres egne valgkredse derhjemme måske ikke hurtigt ville følge trop.

Men der kan skabes fremskridt på pragmatisk vis omkring forskellige spørgsmål, såsom Ukraine og Syrien.

Foto: Den franske præsident Emmanuel Macron giver hånd til den russiske præsident Vladimir Putin (venstre) under dennes besøg til Frankrig, som det første, udenlandske statsoverhoved, siden Macrons tiltrædelse – på Versailles-slottet til forhandlinger, før de fortsatte til åbningen af en udstilling, der markerer 300 års diplomatiske bånd mellem de to lande. 29. maj, 2017.

Den omgrupperede orientering

Leder fra LaRouche PAC, 29. maj, 2017 – Verden ser meget anderledes ud, når den anskues fra Kina, end den gør fra USA eller Europa, lød Helga Zepp-LaRouches kommentar, da hun vendte hjem fra sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing, der fandt sted 14.-15. maj. Kina befinder sig i en udvikling, der foregår i et forbløffende tempo, og deler nu denne succesfulde model med hele planeten, gennem Bælt & Vej-initiativet. Som en opstigende kraft i hele planetens økonomiske og kulturelle udvikling har Kina et optimistisk og forhåbningsfuldt syn – og ikke den pessimisme og fortvivlelse, der har hersket i det meste af Europa og USA, siden mordet på John F. Kennedy.

Der foregår nu en global omgruppering, bemærkede Helga Zepp-LaRouche, med fornuftige regeringer, der bringer deres nationer om bord i Bælt & Vej-initiativet. Kun de dumdristige vil blive stående udenfor og 'kigge ind' sådan, som Angela Merkel nu gør med Tyskland.

Præsident Donald Trump må nu handle hurtigt for at sikre, at USA bliver en del af denne omgrupperede orientering. Han

valgte klogt at sende en personlig toprådgiver, Matt Pottinger, som sin repræsentant til Bælt & Vej Forum. Nu må han forhandle Amerikas fulde deltagelse i alle aspekter af dette Nye Paradigme, inklusive investering af milliarder af dollars i genopbygningen af Amerikas totalt ødelagte infrastruktur. Trump må handle hurtigt for at skabe reel, fysisk-økonomisk forandring – det er, hvad de millioner, der stemte på ham, venter på. Han må handle hurtigt, for at genindsætte FDR's Glass/Steagall-lov fra 1933 for at skabe den nødvendige bank- og kreditramme for en sådan massiv indsats for genopbygning – dét er mandatet, han fik ved præsidentvalget i 2016. Den idémæssige køreplan for, hvordan disse politikker skal implementeres i USA, har Lyndon LaRouche gentagende leveret – senest i sine **Fire Love (til USA's – og verdens – omgående redning)**.

Præsident Trump bør ikke tillade, at han presses eller distraheres bort fra denne hastedagsorden, af disse tendentiøse og grundløse anklager, der slynges ud mod hans regering, den ene efter den anden. Det er netop *formålet* med disse, af briterne påbudte operationer, at de skal forhindre præsident Trump i at vedtage de nationale, og internationale, politikker, som Det britiske Imperium i den grad frygter. At fordømme og afsløre disse løgne er selvfølgelig nyttigt, og endda nødvendigt. Men, denne eneste måde, hvorpå disse beskidte operationer på afgørende vis kan begraves, er at gøre præcis dét, som briterne er mest bange for; og begynde at bygge infrastrukturen og andre store projekter, *nu*.

En mere passende hyldest til John F. Kennedy i hundredeåret for hans fødsel, end netop atter at hellige vor nation disse politikker, eksisterer ikke.

Foto: Helga Zepp-LaRouche på Bælt & Vej Forum i Beijing, den 14.-15. maj, 2017.

**Onsdag 31. maj kl. 19:
Politisk Orientering v/ Tom
Gillesberg
på vores kontor, eller via
Skype;
Kom og vær med**

Den nye dør åbner sig for menneskeheden

Leder fra LaRouche PAC, 29. maj, 2017 – Det historiske Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, den 14.-15. maj i Beijing, og hvori Helga Zepp-LaRouche deltog, efterfulgtes af præsident Trumps rundrejse til fire nationer, med anti-terrorisme og fred i Mellemøsten som dagsorden, og dernæst af NATO- og G7-topmøderne, hvor præsident Trump afviste både Rusland som fjendebillede og svindelen med menneskeskabt, global opvarmning.

I morgen, mandag, finder der et topmøde sted mellem præsidenterne Vladimir Putin fra Rusland og Emmanuel Macron fra Frankrig, et topmøde, der pludselig blev fremrykket mere end en måned. Den nyvalgte præsident Macron har ageret, som Lyndon LaRouches ven og tidligere franske præsidentkandidat

Jacques Cheminade havde adviseret om, at han ville, ved at flytte koordinering med Vladimir Putin til toppen af sin dagsorden. Det kan der komme flere overraskelser ud af.

Dernæst vil et ekstraordinært årligt møde i Skt. Petersborg Økonomiske Forum (SPIEF) begynde kommende torsdag, den 1. juni, som vi rapporterer mere om nedenfor. Blot dagsordenen (der i sig selv er på 63 sider) for dette forum udtrykker den nye ånd fra den Nye Silkevej og fra amerikanernes afvisning af britiske imperiediktater, med deres valg af Donald Trump. Det er tilstrækkeligt lige nu at nævne blot et enkelt panel af de sandsynligvis flere end 100 paneler. Det bærer titlen: »Fremtiden, der fødes i dag: Integrations- og Infrastrukturprojekt i Eurasien«. Det vil faktisk blot være ét af flere Skt. Petersborg-paneler om netop dette emne. Blandt paneldeltagerne finder vi Lyndon LaRouches gamle ven, Vladimir Yakunin, formand for den overordnede bestyrelse for Institutet for Forskning af Dialog mellem Kulturer, og som vil være en fremtrædende deltager under hele Skt. Petersborg Forum.

Dernæst vil Gruppen af 20 afholde topmøde den 7.-8. juli i Hamborg, under hvilket – med mindre det rykkes frem – præsidenterne Trump og Putin vil holde deres første, personlige møde. Den kinesiske præsident Xi Jinping skal besøge Rusland i begyndelsen af juli måned, til sit andet topmøde i år med præsident Putin. Herefter følger BRIKS-topmødet den 3.-5. september i Xiamen, i Kinas Fujian-provins.

De stats- og regeringsoverhoveder, der deltager i SPIEF med præsident Putin i denne uge, bliver den indiske premierminister Narendra Modi, den japanske premierminister Shinzo Abe, den østrigske kansler Christian Kern og den moldoviske præsident Igor Dodon. Der bliver paneler om samarbejde inden for BRIKS, den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og inden for Samfundet af Uafhængige Stater. Og om EAEU-samarbejde med Europa, med Shanghai Samarbejdsorganisationen og med Central- og Sydamerika. Om

russisk samarbejde med Frankrig, Italien, Sverige, Schweiz, Serbien, Indien, Japan, USA og Afrika, og flere paneler om russisk samarbejde med Tyskland, især om gennembrud i metoder til varefremstilling. Der bliver paneler om rumteknologi og atomkraft, og adskillige paneler om forbedret sundhedspleje, inklusive om, hvordan lægevidenskaben kommer ud over antibiotika i betragtning af spredningen af antibiotikaresistente bakterier – på høje tid, at dette diskuteres seriøst. Der bliver adskillige paneler om byggeri af byer og urban infrastruktur – præcis det, vi er begyndt at diskutere omkring New York City.

Vi har nu muligheden for at virkeliggøre John F. Kennedys vision, Kennedy, der blev født for 100 år siden, den 29. maj, 1917. Hvis vi kæmper for det, kan vi sandsynligvis få det til at ske. I sin anden tale for FN's Generalforsamling den 30. september, 1963, foreslog John Kennedy, at USA og Sovjetunionen gik sammen om at sende en mand til Månen inden årtiets udgang.

»I et felt, hvor USA og Sovjetunionen har en særlig kapacitet – feltet for rumforskning – er der plads til nyt samarbejde om yderligere fælles indsats i fastlæggelse af lovene for rummet, og for udforskning af rummet. Blandt disse muligheder inkluderer jeg en fælles ekspedition til Månen. I rummet er der ingen suverænitetssspørgsmål; gennem en resolution i denne Forsamling, har De forenede Nationers medlemmer afsværet ethvert krav på territoriale rettigheder i det ydre rum eller på himmellegemer og erklæret, at international lov og FN's charter vil gælde. Hvorfor skulle derfor, menneskets første flyvning til Månen være et spørgsmål om konkurrence mellem nationer? Hvorfor skulle USA og Sovjetunionen, som forberedelse til sådanne ekspeditioner, blive involveret i en enorm fordobling af forskning, konstruktion og omkostninger? Mon ikke vi bør udforske, om det ikke skulle være muligt for vore to lande – ja, hele verdens – videnskabsfolk og astronauter at arbejde sammen om erobringen af rummet og, i

dette årti, da en dag at sende til Månen, ikke repræsentanterne for en enkelt nation, men repræsentanterne for alle vore lande.«

Foto: Præsident Donald J. Trump og førstedame Melania Trump rejste til Bruxelles, Belgien, onsdag aften for deres fjerde stop under deres udenlandsrejse. Præsident Trump mødtes med ledere fra hele verden, før NATO-topmødet i Bruxelles.

Både USA og Rusland bekræfter tæt samarbejde i Syrien

27. maj, 2017 – Den 24. maj, dagen før Trumps deltagelse i NATO-mødet i Bruxelles, sagde den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu, at amerikanske og russiske militærledere mødtes »dag og nat« ved »mange forskellige lejligheder« for at koordinere og de-konfliktere deres separate, militære operationer imod den fælles fjende, ISIS, i Syrien.

Samme dag stod chefen for USA's Centralkommando, generalløjtnant Jeffrey Harrigian, og fortalte pressen ved Pentagon stort set det samme. »Mit hold her på det Kombinerede Center for Luftoperationer øver fortsat sin indflydelse med vore de-konfliktions-mekanismer med russerne for at forhindre ... en misforståelse ... Vi har måttet øge mængden af de-konfliktionsarbejde, som vi udfører med russerne, i betragtning af det snævrere luftrum, som vi nu arbejder os igennem ... I de fleste situationer har vi grundlæggende set en fælles fjende, ISIS.«

Han antydede, at der er voksende samarbejde: »Der har været tidspunkter, hvor vi har måttet arbejde gennem reducerede strategier for at sikre, at vi kunne fortsætte vores mission,

og vice versa. Og jeg mener, dette er vigtigt at fremhæve, idet russerne er – er forstående over for det, vi forsøger at gøre«, fortsatte Harrigian. »Jeg vil ikke sige, at det altid er let, og det tager ofte flere telefonsamtaler at arbejde os igennem det. Men jeg vil sige, at vi har fundet måder til at sikre, at vi har vores manøvre frihed til at komme efter ISIS og dræbe dem, når de indfinder sig.«

Foto: Chef for den Amerikanske Centralkommando, generalløjtnant Jeffrey Harrigian.

Trump har transformeret G7 fra at være Det britiske Imperiums medhjælpende partner

27. maj, 2017 – G7's rolle som Det britiske Imperiums stemme under de to foregående amerikanske præsidenter, blev drastisk transformeret af Donald Trump:

Om Rusland: Selv om Trump tillod, at den falske karakterisering af Ukraine-krisen (hvor Rusland får skylden), bestod, og sanktioneerne fortsatte, så erklærer slutkommunikatet mht. Syrien: »Vi håber, at Astana-aftalen faktisk kan bidrage til deeskalering af volden. Hvis Rusland er rede til at bruge sin indflydelse positivt, så er vi rede til at arbejde med dem for at løse konflikten i Syrien og forfølge en politisk afgørelse.«

Om Syrien og terrorisme: »Man bør ikke spare nogen indsats for at bringe en ende på konflikten gennem en inkluderende,

syriskledet, politisk proces under FN-regi for at implementere en reel, troværdig transition i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds Resolution 2254 og Genève-kommunikatet. Vi er fast besluttet på at øge vore bestræbelser for at besejre international terrorisme i Syrien, især ISIS/ISIL/Daesh og al-Qaeda. Dette krav om primært at gå efter ISIS/ISIL/Daesh og al-Qaeda gentages med hensyn til Libyen og Irak.

Med hensyn til Paris-aftalen om klimaforandringer, lyder kommunikaten: »Amerikas Forenede Stater er i færd med at gennemgå sin politik om klimaforandring og Paris-aftalen og kan således ikke gå med i en konsensus om disse spørgsmål.« Trump sagde, at han snart vil træffe sin beslutning. Stakkels tankeløse Angela Merkel sagde: »Hele diskussionen om klima var meget vanskelig, for ikke at sige meget utilfredsstillende. Der er ingen indikationer på, om USA bliver i Paris-aftalen eller ej.«

Om handel: Trump tillod kommunikaten at indeholde tekst, der gik imod alle former for protektionisme, men tweetede bagefter, at han var tilfreds med, at det inkluderede et krav om »fjernelse af alle handelsforvrængende praksisser«.

Foto: Tre ledere af G7: Canadas Justin Trudeau, Tysklands Angela Merkel, USA's Donald Trump.

Trump kapitulerer ikke til grøn fascisme i Taormina

27. maj, 2017 – »Seks mod én«: Sådan opsummerede Italiens premierminister Paolo Gentiloni, under den afsluttende pressekonference i Taormina, karakteriseringen af G7-diskussionen om klimapolitik. Traditionelt ville hver af G7-

lederne holde en pressekonference, men denne gang aflyste både Trump og Merkel deres. Trump besluttede at holde en tale for amerikanske tropper på Sigonella-flybasen, alt imens Merkel briefede en gruppe tyske journalister.

»Vi har, og ikke kun i Taormina, ikke opdaget internationale politiske udviklinger i de seneste måneder, med udgangspunkt i valget af Trump«, sagde Gentiloni frimodigt. »Amerika er vores hovedallieret; det var det, det er det stadig, og vi må acceptere det amerikanske folks valg. Vi skjuler ikke denne uoverensstemmelse med USA; tværtimod, så kom det tydeligt frem under vore diskussioner. Men at diskutere er imidlertid altid gavnligt.«

Men, sagde Gentiloni, EU ville ikke desto mindre, ikke flytte sig »1 millimeter« fra klimapolitikken, der blev vedtaget i Paris. Det drejer sig især om Klimafonden. Uden klimafonden kan beslutningerne fra Paris ikke implementeres, forklarede Gentiloni.

Gentiloni blev spurgt om sin aktivisme før G7, med møder med verdensledere som Putin og Xi Jinping.

Gentiloni sagde, han ønskede at videreformidle deres synspunkter til G7.

Nogle lokale journalister spurgte polemisk, om han vil lægge de samme kræfter i at sikre, at Syditalien får moderne infrastrukturer (højhastigheds-jernbaner), som han gjorde med Taormina-topmødet (Taormina ligger på Sicilien). Han svarede med at støtte forlængelsen af højhastigheds-jernbanen til Syditalien, men forpligtede sig ikke.

Gentiloni understregede også spørgsmålet om udvikling i Afrika og nævnte den udtørrende Tchad-sø og tilstedeværelsen af afrikanske ledere ved lørdagens samling, men nævnte ikke nogen løsning.

Foto: Præsident Trump holdt en tale for mandskabet og deres

familier på den amerikanske flåde-flybase i Sigonella, Sicilien, den 27. maj, efter G7.

NYHEDSORIENTERING MAJ/JUNI 2017: Skelessættende Bælt & Vej Forum i Beijing

Bælt & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj, hvor 130 lande havde takket ja til præsident Xi Jinpings invitation, Ruslands Putin var æresgæst, men hvor også USA sendte en vigtig delegation, kan meget vel være starten på en sådan ny, retfærdig økonomisk verdensorden, hvor alle nationer får adgang til udvikling. Trump taler stadig godt med Xi Jinping og forbereder at løse krisen med Nordkorea. USA og Rusland samarbejder i Syrien. Krigsfraktionen i Vesten fortsætter heksejagten på Trump, og medierne skriger »Watergate« uden, at der er substans. Kan medierne sammen med efterretningstjenesterne få afsat Trump? Eller vil Trump rense op i overvågningssamfundet? Trump skal have gang i infrastrukturprojekter, men pengene vil ikke komme fra Wall Street. Vil vi se Glass/Steagall og LaRouches tre andre love blive gennemført, så USA kan overleve det bankerotte finanssystem og blive stort igen? Vil USA og Europa gå med i dette nye, globale paradigme? Præsident Trumps afvisning, ved NATO-topmødet i Bruxelles den 25. maj, og ved det efterfølgende G7-topmøde i Italien, af at lade USA under hans ledelse fortsætte den gamle, vestlige politik, kan være startskuddet til en helt ny verdensorden, hvor USA samarbejder tæt med de tidligere fjendebilleder Kina og Rusland.

Dette er en redigeret udgave af en tale, Tom Gillesberg, Schiller Instituttets formand i Danmark, holdt den 17. maj 2017. Se og hør talen inklusive den efterfølgende diskussion på www.schillerinstitut.dk.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche taler for forum i Kinas største forlag

24. maj, 2017 – I en tale for et publikum på mellem 100 og 200 mennesker i forlaget Phoenix Press Publishing Groups hovedkvarter i Nanjing, Kina, gav Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, en tilbagemelding om sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing.

»Bælt & Vej har indsprøjtet optimisme i mange lande«, sagde Zepp-LaRouche, »og dette momentum kan ikke standses«, men at bringe det til at bære den fulde frugt »bliver ikke let«. Umiddelbart efter topmødet, fortsatte hun, optrappedes angrebene mod Bælt & Vej, kombineret med angreb mod præsident Trump, der havde sendt en delegation på højt niveau til BV-topmødet. »Angrebene var baseret på de absurde anklager om aftalt spil med Rusland i valget«, sagde hun.

»Efter den Kolde Krig, ønskede briterne og deres amerikanske allierede at skabe en unipolær verden«, sagde hun. »Og i deres bestræbelser herpå, har de ødelagt Mellemløsten og efterladt det i ruiner.« Dette fremskyndede flygtningekrisen, den generelle reaktion imod »globalisering« og fremvæksten af højrefløjbevægelser. »Bælt & Vej«, sagde hun, »vil virkeliggøre skabelsen af Verdenslandbroen, som vil forbinde

alle kontinenter. Dette er noget, vi har kæmpet for i over 40 år«, sagde hun.

Dernæst beskrev hun den kamp, som hun og hendes mand, Lyndon H. LaRouche, jr., har ført for at bygge en ny, økonomisk verdensorden: LaRouches forslag om en International Udviklingsbank, kampen for den afrikanske udviklingsplan og det latinamerikanske initiativ med samme formål, med samarbejdet med den mexicanske præsident, José López Portillo [1976-82], samt de hundredevis af seminarer på fem kontinenter, som Schiller Instituttet har afholdt, med krav om en Bælt & Vej-udvikling.

»Transformereringen af Bælt & Vej til at blive til en Verdenslandbro vil for første gang rent politisk virkeliggøre en reel fremtid for alle mennesker, der lever på denne planet, og vil etablere former for regeringsførelse for verden.« Men, for fuldt ud at realisere dette, sagde hun, »må man også studere min mands ideer med hensyn til spørgsmålet om økonomi«.

Fr. Zepp-LaRouche gennemgik dernæst de altafgørende kulturelle aspekter af Bælt & Vej og behovet for, at alle de forskellige kulturer bringer alle deres bedste præstationer frem, med det formål at bruge disse til at skabe en dialog mellem kulturer blandt nationerne i Bælt & Vej. Dernæst gennemgik hun betydningen af Friedrich Schiller i tysk og vestlig kultur, og betydningen af Konfucius i kinesisk kultur, idet hun foretog en konkret sammenligning mellem Schillers og Konfucius' værker, hvor hun viste den nære lighed i disse to, store tænkere's ideer, der var skilt af næsten 2000 år.

Efter fr. Zepp-LaRouche havde Bill Jones, chef for *EIR's* Washington-kontor, en fremlæggelse, hvor han viste en power point-præsentation, der beskrev LaRouche-organisationens kamp fra tidspunktet for Nixons ophævelse af Bretton Woods-systemet. Han beskrev Romklubbens angreb i 1970'erne og udgivelsen af bogen »Grænser for vækst«, der havde til hensigt

at transformere en fremskridtskultur til en dødskultur, med den internationale indsats for Økonomisk Nulvækst og Befolknings-nulvækst. Han skitserede Lyndon LaRouches og LaRouche-organisationens reaktion på Nulvækst-bevægelsen, LaRouches krav om den Internationale Udviklingsbank (IUB) og det efterfølgende krav om IUB og en Ny, økonomisk Verdensorden ved den Alliancefri Bevægelses Colombo-møde i 1976, og gennem Guyanas udenrigsminister, Fred Willis, i FN's Generalforsamling.

Jones beskrev den kamp, som LaRouche førte for at bringe præsident Ronald Reagan, der havde vedtaget LaRouches idé om Strategic Defense Initiative, SDI (Det strategiske Forsvarsinitiativ) som et fredsforslag sammen med Sovjetunionen, ind i en arbejdsrelation med de progressive ledere i udviklingssektoren, såsom den mexicanske præsident López Portillo og den indiske premierminister Indira Gandhi. Disse bestræbelser førte dernæst til en reaktion fra vicepræsident George H.W. Bush, der intrigerede for at få LaRouche og flere af hans medarbejdere fængslet på falske anklager. Valget af præsident Bill Clinton bragte LaRouche ud af fængsel og tilbage i en rådgivende rolle, med præsident Clintons forsøg, om end mislykket, på at gå i retning af en ny finansarkitektur. Skabelsen af Bælt & Vej-initiativet (BVI) og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) repræsenterer således den type strukturer, som LaRouche og hans bevægelse har forsøgt at frembringe i over fire årtier, forklarede Jones.

Dernæst fulgte professor Bao Shixiu, professor i militærvidenskab, der skitserede Bælt & Vejs strategiske betydning for Kina og viste, hvordan det vil gøre det muligt for landet at overvinde de traditionelle vanskeligheder, det har haft med andre lande, inklusive Indien og Japan. Professor Bao understregede LaRouche-parrets skelsættende rolle med at bringe dette initiativ frem i forreste front, og Lyndon og Helga LaRouches fortsatte kamp for at overvinde modstanden mod

det, fra finanseliten i London og New York. Professor Bao fremlagde også både Bælt & Vejs økonomiske og strategiske implikationer for Kina, som ville være med til at sikre et harmonisk klima i området og i verden, der igen ville gøre det muligt for Kina og alle andre lande at fortsat udvikle sig.

Tilhørerne viste stor interesse, især for Helga Zepp-LaRouches forslag om en dialog mellem kulturer og en større grad af interesse i Friedrich Schillers værker blandt personalet i Phoenix-forlaget, af hvilke nogle syntes at have fået et ret stort kendskab til den tyske kulturs værker.

Foto: Som præsident for Schiller Instituttet var Helga Zepp-LaRouche inviteret til at deltage i det netop afsluttede Bælt & Vej Forum i Beijing, den 14.-15. maj, hvor hun deltog i rundbordsdiskussioner mellem tænketanke. Her ses hun som tilhører under forummet.

EU og USA uenige om frihandel og klima

26. maj, 2017 – Efter sit møde med præsident Donald Trump i går aftes, sagde formand for Det europæiske Råd, Donald Tusk, under en kort pressebriefing, at »det er ikke hundrede procent sikkert, at vi – dvs., præsidenten og jeg – i dag kan sige, at vi har en fælles holdning, en fælles mening, om Rusland«. Ifølge alle iagttagere var dette en måde at sige, at der hersker dyb uoverensstemmelse mellem EU og Trump om det russiske spørgsmål. Bemærkninger fra Trumps økonomiske chefrådgiver, Gary Cohn, på flyet til Bruxelles, om, at USA undersøger spørgsmålet om sanktioner, alt imens, sagde han, der endnu ikke er nogen afgørende beslutning, læses som endnu

en antydning af, at Trump har andre synspunkter om Putin end europæerne. Klimaforandringer og handel er endnu to punkter, hvor der ikke eksisterer nogen fælles holdning mellem EU og USA.

Med dette, og med Trumps uventede kritik af mange NATO-lande, der skylder USA en masse penge for forsvar, eftersom amerikanerne forsvarer Europa uden, at europæerne nogensinde yder en passende betaling, vidste de EU-ledere, der tog til G7-topmøde i Taormina, Italien, i dag, at de måtte forvente det vanskeligste topmøde nogensinde. Det faktum, at Trump mødtes separat med Japans Abe, umiddelbart før G7-topmødet begyndte her til middag, er ikke engang blevet rapporteret af de europæiske mainstream-medier, til trods for, at det indikerer, at Trump også har en dagsorden for Japan, som Europa synes ikke at bemærke.

Foto: Donald-krigen? Det er næppe ærbødighed, de to Donald'er viser hinanden, men de synes at være meget optaget af borddækningen ...

Trump nægter at gå med på G7-topmødets dagsorden for miljøforkæmpelse og frihandel

26. maj, 2017 – De italienske værter for dette års G7-topmøde i Taormina, Italien, har annonceret, at de forventer, slutkommunikatet, der udgives i morgen ved afslutningen af det to dage lange topmøde, vil være mindre end 10 sider langt – i sammenligning med 32 sider efter sidste topmøde. Det skyldes, at »USA ikke ville røre sig af flækken«, sagde diplomater til Reuters, så der bliver ikke meget at sige.

Præsident Trump nægter at gå med på de øvrige G7-landes krav om, at han:

1. Fortsætter Obamas forpligtende politiske engagement over for COP21 Paris-aftalen om klimaforandring; og
2. Fortsætter Obamas britiske politik for frihandelsliberalisme.

»Trump forventes at være fuldt ud lige så klædt på til at gå op imod sine G7-modparter«, som han gjorde det med NATO og EU tidligere på ugen, rapporterede BBC. »Trumps konfronterende holdning over for mangeårige partnere i Europa kastede en skygge over mødet«, sluttede Reuters misfornøjet. »Dette bliver utvivlsomt det mest udfordrende G7-topmøde i mange år«, udtalte EU-rådets formand Donald Tusk.

Den britiske premierminister Theresa May rejste spørgsmålet om terrorisme under fredagens diskussioner, og man forventer et særskilt kommunike om terrorisme. May meddelte, at hun kun bliver en enkelt dag i Taormina og springer over lørdagens diskussion for at vende hjem til UK.

(G7-landene er: Canada, Frankrig, Tyskland, Italien, Japan, Det forenede Kongerige og USA. Den europæiske Union er også repræsenteret i G7. Topmødet i Taormina, Sicilien, er det 43. G7-topmøde.)

Foto: Tre af G7-deltagerne: USA's Donald Trump, Italiens Paolo Gentiloni, Frankrigs Emmanuel Macron.

Lad os komme videre!

Nu skal landet genopbygges!

LaRouche PAC Internationale

Webcast,

26. maj, 2017.

Matthew Ogden: Vi befinder os nu lidt under to uger efter det verdenshistoriske Bælt & Vej Forum i Beijing, Kina. Som resultat af dette ekstraordinære topmøde har de forskellige dele af verden nu indledt processen med at konkretisere og konsolidere det, der blev diskuteret på dette forum; og de befinder sig i processen med at bygge det mest ambitiøse og langt det mest vidtrækkende infrastrukturprojekt i verdenshistorien – det såkaldte Ét Bælte, én Vej; det økonomiske bælte; den Maritime Silkevej. Dette nye paradigme, der repræsenteres af dette fredelige, samarbejdende win-win-udviklingsprogram med storstilede projekter og reel, eksponentielle eksplosioner i menneskelig produktivitet, er nu ved at blive den fremherskende dynamik på denne planet. Vi har en meget spændende rapport fra Helga Zepp-LaRouche, der, som det er vore seere bekendt, deltog personligt i dette Bælt & Vej Forum i Beijing; hvor hun deltog i flere plenarforsamlinger og rundbordsdiskussioner. Hun er fortsat med at holde private møder i Kina, siden topmødet sluttede. Så sent som i går holdt hun endnu en fremtrædende tale i Nanjing.

(Her følger engelsk udskrift af resten af webcastet. Hele Helgas tale vil kunne læses på dansk her på hjemmesiden i løbet af weekenden.)

So, let's take a look here; this is what Helga LaRouche had to say. She was a featured speaker at a conference of several hundred people at the Phoenix Press Publishing Group headquarters, which published the Chinese version of the New Silk

Road Special Report. It was a report-back from her attendance at the May 14-15 Belt and Road summit. So, here's a view of beautiful Nanjing; this is where she was speaking yesterday. As you can see, a very modern and high-tech Chinese city. She said the following:

"The Belt and Road has injected optimism into many countries, and the momentum is unstoppable. But bringing it fully to fruition will not be easy," she said. Then she elaborated a little bit on that; she said, "Immediately after the Beijing summit, the attacks against the Belt and Road escalated; combined with attacks against President Trump, who had sent a high-level delegation. The attacks were based on the absurd charges of collusion with Russia in the election."

"After the Cold War, the British and their American allies wanted to create a unipolar world. In doing so, they have destroyed the Middle East and left it in a shambles"; which she said contributed to the refugee crisis. And she said, "The Belt and Road will bring about the creation of the World Land-Bridge, which will connect all continents." This is something that we, the LaRouche movement, have been fighting for, for over 40 years.

She concluded saying, "Transforming the Belt and Road to a World Land-Bridge will realize politically for the first time, a real future for the people living on this planet; and will establish forms of governance for the world." She made a very important

point, which we'll take up. "But to fully realize this, you must also study the ideas of my husband, Lyndon LaRouche, on the question of economics."

In addition to Helga, other speakers at this conference were: Bill Jones, the {EIR} bureau chief for Washington, DC; and a very distinguished gentleman, Professor Bao Shixiu, who's a professor of military science.

That's the kind of optimism, you get a sense of the real optimism that's being expressed by Helga LaRouche; and that's what the world looks like to the rest of the world for anyone who is not reading the hysterical American and European press. On the other hand, for your average American citizen, the very words "New Silk Road", "One Belt, One Road", "Belt and Road Initiative", these phrases are almost like a foreign language. It's practically unheard of, with hardly a mention of this incredible development in world history that occurred over the last two weeks. Hardly a mention of this in the mainstream press aside from propaganda about how this project is just some sort of front for a so-called "new Chinese imperialism" or other lying distortions of what the implications of this idea, of this vision, is.

So instead, while your average American is sitting in the sweltering heat in Penn Station, waiting for a train which has been delayed for two hours because of some track derailment, or literal disintegration of the track, while he's sitting in his car for hours in a traffic jam waiting to go through the Lincoln Tunnel, or stuck in traffic on 495, or sitting at home looking for a job to pay off hundreds of thousands of student debt that

he spent to get a degree that has earned him nothing. What is the average American forced to listen to on the radio, or on CNN, or while he's reading the esteemed headlines in the so-called venerable press, the mainstream media, the {Washington Post} or the {New York Times}? Nary a mention of the new high-speed, vacuum tube magnetic train that is being developed by China, or the new rail routes that are being opened in Africa, or the literally hundreds of great infrastructure projects that are being built practically overnight along the routes of the New Silk Road. But rather, what are you reading? Page after page after story after article of McCarthy-ite scare stories about evil Russian spies who have supposedly infiltrated and subverted the entire Trump administration, lurking behind every desk in the West Wing. Literally smuggling hidden microphones into the Oval Office itself; the inner sanctum of the Trump administration. They're reading John Brennan repeatedly tell a Congressional hearing "I don't do evidence"; as he increasingly begins to sound like a character out of a "Doctor Strangelove" movie. Here's a quote from John Brennan: "I know what the Russians try to do. They suborn individuals and they try to get individuals, including US individuals, to act on their behalf; wittingly or unwittingly." In other words, any American who has some contact with Russia or Russians, may be a spy or a mole, whether he or she knows it or not. Subversion, or possible subversion, is everywhere; trust no one. There's John Brennan for you. Now, Americans should ask themselves, why are we being subjected to an endless, round-the-clock, literally nonstop narrative of so-called collusion between Russian spies and the

Trump campaign, when even John Brennan himself was forced to admit in that same hearing, under rigorous questioning from members of Congress, that no, in fact, he has absolutely {no} evidence of collusion, cooperation, or coordination. Let's take a look:

ALICIA CERRETANI [on video]: On Tuesday, Obama's CIA director, resident thug, and coup plotter John Brennan testified in front of the House Intelligence Committee. His testimony was then used by the crazed media to flame the ongoing coup against the President for yet another day.

Who is this guy? Well, after his stint as CIA station chief in Riyadh, Brennan became George Tenet's gopher at the CIA, and then authored the intelligence assessment that claimed Saddam Hussein had weapons of mass destruction. Credible guy, right? He became Obama's CIA director in 2013, and regularly joined Obama for the infamous Tuesday kill sessions. He helped overthrow the duly-elected government of Ukraine using neo-Nazis, and helped Obama encircle Russia and China with US military forces, setting the stage for World War III.

On Tuesday, Brennan told Congress that based on his intelligence experience (like the Iraq war intelligence assessment), when he observed contacts between Trump campaign personnel and Russian personnel he thought they might be nefarious, even if the Trump campaign personnel were "unwitting".

This has justified a full, unprecedented FBI investigation of a

Presidential campaign and all that has followed.

And just like the Iraq war, his “judgment” is not based on “evidence”. As he explained, he “doesnât do evidence.” Listen to these exchanges:

REP. TOM ROONEY: But with regard to the main question at hand, in your experience with the Russians trying to involve themselves in our election, did you every find any evidence, as the ranking member spoke of collusion, while you were the Director, did you find direct evidence of collusion between the Trump campaign and Putin in Moscow, while you were there?

JOHN BRENNAN: Mr. Rooney, I never was an FBI agent, I never was a prosecutor, so I really don’t do evidence. I do intelligence throughout the course of my careerâ|.

REP. TREY GOWDY: When you learned of Russian efforts, did you have evidence of a connection between the Trump campaign and Russian state actors?

BRENNAN: As I said, Mr. Gowdy, I don’t do evidence. We were uncovering information and intelligence about interactions and contacts between US persons and the Russians. As we came upon that, we would share it with the Bureau.

GOWDY: So, was it contact that you saw, was it something more than contact? What is the nature of what you saw?

BRENNAN: I saw interaction, and was aware of interaction. But again, it raised questions in my mind about what was the true nature of it; but I don’t know. I don’t have sufficient information to make a determination whether or not such cooperation or complicity or collusion was taking place.

REP. MIKE TURNER: But if someone left this hearing today, and said that you had indicated that those contacts were evidence of collusion or collaboration, they would be misrepresenting your statements, correct?

BRENNAN: They would have mis-heard my response to the very good questions that were asked of me. I'm trying to be as clear as possible in terms of what I know, what I assess, and what I can say.

TURNER: So, you would say that's a misrepresentation of your statement, yes?

BRENNAN: I would say that it was not an accurate portrayal of my statement, absolutely; it was inconsistent with my remarks.

TURNER: So, let me go to the next step. If someone saw what you saw, and only what you saw, with respect to those contacts, if they looked at the intelligence that you saw, where you said it might have been benign, might not have been benign, and then they characterized what they saw as having been evidence of collusion or collaboration, they'd be misrepresenting the intelligence, would they not?

BRENNAN: I don't know what else they have seen that could corroborate or –

TURNER: If they saw only what you saw, they would be misrepresenting the intelligence, correct?

BRENNAN: I presume they would be misrepresenting what it is that I saw. Again, I don't know –

TURNER: Thank you. I appreciate that, because I do believe that there are members of this committee who deserve that counsel. Because your specificity gives us an understanding of what we're reviewing, and I do believe there are those who reviewed some of the information that you have seen, and represented to the public absolutely incorrectly and misrepresented it.

CERRETANI: It's time for Americans to see the world as Brennan and his cohorts see it. Their establishment has their panties in a bunch, not over Trump-Russian collusion, but because Donald Trump said he is ready to work with Russia and China on terrorism and economic development, ending the miserable years under Bush and Obama which Brennan so faithfully served. Trump needs to keep his promise; end the regime change wars and focus on rebuilding the economy. And the same goes for our Senators and Congressmen: Suck it up, move on, and back Trump up on rebuilding the country.

OGDEN: So, as you can see, we have a petition on that subject which is available on the LaRouche PAC website. It's called "It's Time to Rebuild the Country"; the website is lpac.co/rebuild. This is a petition which you can sign and you can circulate. So, to take up that question – "It's time to rebuild the country" – I'm joined by Jason Ross as I mentioned earlier; who spent the last week in New York City, conducting meetings with some top engineers and discussing what must be done to form a task force, a national action force, to address what is rightly

being called an infrastructure emergency. It is expressing itself very acutely in New York City, but it's a general problem.

Before I bring Jason on, I want to show a couple of headlines to

give you a flavor of what New Yorkers are experiencing right now.

Here's the first: "Nothing Can Save New York City Commuters from

a Summer of Hell"; "Long Island Railroad Riders Could Be in for a

'Summer of Agony'|"; "MTA Taking on 'Crushing Debt' for Expansion

Projects"; "New York Governor Urges Trump to Provide Emergency Funds for Penn Station"; and "If You Want to Understand America's

Infrastructure Problem, Just Look at New Jersey!"

So, Jason, why don't you give us a flavor of what's going on up there in New York?

JASON ROSS: Sure! I can say a bit about what's going on up here, and then I think the really important aspect is about where

the solution can come from. Some people like to look for local

solutions, which in the case of New York is simply not possible

here. In terms of what the region is facing, I'll just give a couple of examples. One is New York Penn Station, which is where

the New Jersey Transit trains come in from New Jersey, it's where

the Long Island Railroad trains come in from the east, and also,

Amtrak trains use it. It serves about 700,000 passengers every

day, busiest train station in the United States. The tunnels

that go under the Hudson River from the west side of Manhattan, are over 100 years old. They received damage during super storm Sandy, and without repair, they're expected to potentially fail anytime within a decade or so. But it's unpredictable; they could fail sooner. Basically, it's a ticking time bomb. Were one of these tunnels to fail, there would literally be probably about 100,000 people unable to get to work in the morning, or get home, or run their errands or do whatever they're doing. 100,000 people. That's an awfully large number of people. Also related to this, Matt, you had mentioned the "Summer of Hell" for Long Island Railroad commuters. Coming out of Penn Station to the east, are tunnels that cross the East River. Of the four tunnels, there are two that are going to be undergoing repair and maintenance. During that time, the availability of trains is going to be decreased; this is the "Summer of Hell". This is going to be a major bottleneck for commuters. Then coming up in 2019, the L train, which crosses the East River and heads to Williamsburg and Brooklyn, is going to be closed down for over a year. That tunnel needs such major maintenance; again, an over 100-year old tunnel serving the busiest metro system in our nation. When that is closed for over a year, that's going to cause major disruptions. The thing is, this is not an accident; it's not as though these things were unforeseen. Due to decades of under-investment, the infrastructure of New York City, the largest, most important city in the United States, is really at catastrophic levels. Even the planned outages are going to be

very debilitating, and were something to occur to the Hudson River crossing heading into Penn Station from the New Jersey side, you would have an absolute disaster. You'd have to change

the bridges and tunnels to be buses and carpools only, for example. Major disruption, very major disruption.

What I think this shows us, in addition to the \$100 billion to \$1 trillion that would be required to really revamp the system

in New York, to standardize the types of sizes of the trains, or

have platforms that can operate on both New Jersey Transit and Long Island Railroad trains; not to get into all the detail on this. Let's talk about what would make it possible.

You opened up the show discussing Helga LaRouche's visit to the Nanjing, following her participation in the Belt and Road Forum in Beijing two weeks ago. This Belt and Road Initiative outlook, the types of financing that are involved in this, the funding, the way that this infrastructure is being conceived and

put together; this is something that's absolutely essential in the United States. Infrastructure isn't little bits and pieces

that get put together to make individual commuters or the movement of goods easier. What it is, is a platform as a whole,

required for a certain level of productivity. So, we require both an increase in the productivity of the United States, productivity in the sense of producing things. Producing something for the future, as exemplified by scientific research

or high-technology manufacturing, by the space program. These are things that are incredibly productive in achieving a greater

potential for the future. When you say what is the platform on

which a higher level of productivity can exist, then the

answer

to that question is things like national rail upgrades; very high-speed rail, for example, along the eastern coast of the United States, throughout the country. A large investment in revamping in the New York City metro system, for example; but far

beyond that. Nationally, rail; power plants. Upgrading our very

old power plants to new, higher technology, more efficient and safer nuclear power plants; fourth generation nuclear power plants.

The kinds of upgrades that are needed are on a scale that is so large, that it requires a commitment from the nation.

This, I

think, gets to the Four Laws of Lyndon LaRouche, the proposal that he's made for what's necessary for real economic recovery in

the United States. With Glass-Steagall in place and the potential to actually direct the economy in a productive direction, you're going to need a national banking approach.

We're going to need the ability to finance large investments in

infrastructure in projects that will not bring a return. This is

the biggest problem people have in understanding this. You're thinking about value in terms of money. Does the New York subway

pay for itself? Do people pay enough in fares to pay for the system? These kinds of things really miss the point, because

they ignore the qualitative incommensurable change in productivity that's made possible by an infrastructure platform

as a platform.

As Mr. LaRouche considers it, in creating a synthetic environment, an artificial environment, a manmade, nurturing, improved, better environment around us; where our surroundings,

the world that we live in, is, to an increasing degree, one of our own creation. The resources that are resources to us in our daily life, or on a national economic scale, are not those of 2000 years ago. They're not the resources of good land for agriculture – although of course, we use that; or of resources that are sitting around. Fish in the ocean or the river that you can catch. They're resources that are underground; they're resources that are very hard to separate from each other. Separating out rare Earth elements for their use; mining aluminum ore and creating aluminum with a process that requires a great deal of electricity. The ability to use the resources of the future to increase our power as a species; that's the real key direction that infrastructure must be approached from. The way to avoid the bit by bit, piece by piece, piecemeal user fee approach to infrastructure financing, is to acknowledge its unique role in the economy as something that's of governmental responsibility and something whose returns are inherently indirect and should not be looked for in terms of direct money made by them via user fees. It's just a completely wrong way to look at these things. The way to make this possible is going to go far beyond Donald Trump's proposals for investing \$1 trillion in infrastructure over the next decade via a process that pulls in private money via PPPs (public-private partnerships) and the like. What's required is not annual appropriations, not private financing, but an ability to have national credit over a longer term loans via a national banking approach to make it possible to build these 5-, 10-, 25-year programs at rates that are

affordable. So we can put in place this necessary physical environment; create the platform that we would want to live in, where we're able to move efficiently. Where new areas for, for example, affordable housing open up, when you've got a better transportation system. You don't have to live quite so close to an expensive city center to be able to get a job there. You can enjoy more of your time when you have an efficient and productive infrastructure platform.

So I think overall, New York City is a case study. You'd say that if this can happen in New York, and you think about the importance of New York City and the nation, the importance of the businesses that are located there; you'd say that there is enough of a pull that this should never have been possible for this to occur in New York City. But it has, and it's just an illustration of a dramatic underinvestment nationwide; and something that has to be reversed in this way that Mr. LaRouche has been very unique and very correct in proposing for the United States.

OGDEN: Well, Jason, you have unique perspective, because not only have you spent the last week up in New York, but you've had the opportunity to travel to China. Maybe you could just tell us a little bit; just a personal eyewitness view. What's the difference between being an American walking around the streets of New York City right now with crumbling

infrastructure,
versus being in China, walking around Beijing with a
blossoming
high technology commitment to modern infrastructure?

ROSS: Well, some people might say it's an unfair
comparison, because the metro system in Nanjing is basically
brand new; it's a decade or two old. And in Beijing, there's
been significant expansion of the lines. But the fact is,
that
even older cities – take Seoul, South Korea; they've had major
upgrades to their subway system. They put in the screen doors
in
the stations so you don't have trash or people falling on the
tracks; it makes it safer, it makes it possible to air
condition
the stations. These are the kinds of things that New York
could
have retrofitted; but if you look at the situation today,
you've
got the interesting aromas in New York subways. You've got
the
famously unreliable performance. In contrast to that, the
Chinese, for example, high-speed rail network, where you're
able
to go an equivalent distance as that between here and Chicago
–
meaning Beijing to Shanghai – you can go in five hours in
China.
That same trip by rail here in the United States takes 19
hours.
Or, take New York to Washington. It's kind of insane for
somebody looking from the outside, to see these two major
cities
of the United States separated by travel really takes hours.
It's a little under three hours even with the "high-speed"
Acela;

which is isn't very high-speed. By road, you're looking at more than five hours. This would be a one, one and a half hour travel. It's really a question of how we're thinking about ourselves; the fact that these kinds of terrible conditions are being tolerated. And the fact that of these stupid, stupid economic policies that have made this possible, continue to be tolerated.

Mr. LaRouche has pointed to the post-Kennedy shift in orientation of the United States, away from a future orientation, away from investments in the future, away from physical productivity towards finance. You can have all of the exotic investment derivatives that you want, but that's not going to get you home any quicker if the train is late, or because a bunch of trash on the tracks caught on fire and delayed the subway line.

OGDEN: One thing about that. First of all, infrastructure goes far beyond just transport infrastructure. Obviously there's the power production and what you can provide in terms of energy density towards manufacturing and all of the agricultural technology that is involved in a modern infrastructure platform for a nation. But one question I think is interesting, and we discussed it a little bit. We take for granted that the idea of faster transport is just a modern idea and that we should have faster transport between cities. That sort of stands on its own, it is true. But what role does that play in terms of the science

of economics? Productivity and what does that allow us to do economically that we couldn't do before without this kind of high-speed transport?

ROSS: Well, let's also take it on the level of the Belt and Road, where some of these areas, it's not just going from moderate to high speed transit; it's going from a two-week voyage through the mountains by road to one that only takes a few days in the location I'm thinking of right now. But think of the value of land in a certain area. What is the value of a piece of land? It depends on what the surroundings are, what is the environment; including, very importantly, probably most important these days, the created environment – the constructed environment. That nurturing, synthetic, artificial, manmade human environment that we've created. If you've got an area, and now you've got access to high-speed rail, you've built several fourth-generation, a very highly efficient nuclear power supply. You know it'll be on 24 hours a day; the rates are reasonable. You've got a water supply system backed up by desalination to ensure that it's always available; and you've got an efficient to get people, employees, and goods around. The value of that area has now just dramatically increased; not just in financial terms, like the rent would be higher on a piece of land there, if you owned a building. But it actually is more productive. You can move things around more quickly; you can go from a prototype design to creating goods more rapidly. You're able to waste less

time having whatever it is that you're producing or working on just being in transit going from place to place. Think about it. When you're shipping things, say you've got a type of production facility and you're shipping things by ocean and you're counting on a certain number of car parts arriving every week. Well, there's always a certain number that are just sitting out in the ocean in transit; it's just wasted inventory basically. So physically, those are maybe a small type of improvement to look at, but the type of economy that's made possible as a whole. You could do the best urban planning you want, you could have a wonderful system in some area; but if that area didn't have electricity, it doesn't matter how well things are laid out. It doesn't matter how clean the water is around it, how perfect the weather; you're simply going to be limited in terms of what processes you can engage in. Transportation, energy, access to resources. I think the real way to look at it right now is we have to keep in mind, whenever we're talking about infrastructure or platforms, we have to talk about nuclear fusion. Because that's really the thing you've got to keep in mind. How will our relationship to other people, land area, resources, how is that going to change with the development of commercial nuclear fusion? Where the price of energy will come down dramatically; where our ability to process resources will be dramatically eased. How is that going to change the productivity, the value of every person, the value of the platform of constructed environment that we've got? You have to

always keep that in mind. What's the next level going to be? I'll say one more thing. You brought up agriculture. Think about the important role of space infrastructure in agriculture today. The ability of GPS positioning; the ability to get a very good sense of conditions on the ground of agricultural conditions, of weather, of location; and the way that changes the way you approach to fertilizing, taking care, harvesting of the field. So, the space program, where our space infrastructure is playing a major role here. So, what are the next levels of infrastructure going to be? Let's keep that in mind.

OGDEN: I think that's the key. It's vision; it's where are we going next. Where is the world in the next 50 years? Can we imagine a new platform of human existence which is incommensurate with the one that we currently have? It's very important to look backwards in history and say, prior to the discovery of nuclear fission, what was possible and what was not possible? Prior to the development of widespread electricity? So, if you look at the incommensurate changes over time that the human species has gone through, can you imagine what the next incommensurate leap is going to be? I really do think that that is the beauty of this Belt and Road Initiative. Go back 40 years, go back as I think Helga mentioned in the remarks that I quoted in the beginning; go back to when Helga LaRouche and Lyndon LaRouche

were first campaigning for this idea of a new international economic order around the International Development Bank. This

became this vision of this productive linkage between East and West, uniting Eurasia; it was known as the Eurasian Land-Bridge.

This was the vision for the New Silk Road that now in 2013 was adopted by the Chinese government and is now a reality. Forty years ago, would you have even imagined what has now become possible because of what China has committed itself to?

It requires those types of visionaries at every stage of history to say where do we go to next; what is the next leap that

mankind has to take? I do think, as we've discussed, the next leap is moving mankind into near-Earth space and then beyond.

We

have to become an extraterrestrial species; not just one that makes expeditions with two-man, three-man capsules to the Moon and back. But actually building up an infrastructure as we have

here on Earth, to create these kinds of artificial environments

in space. You project that vision of the future back onto what

we should be doing here on Earth, and a lot of these things just

become kind of obvious. We shouldn't have trains derailing coming in and out of Penn Station, if we're actually a species worthy of colonizing Mars.

ROSS: Right. You're talking about looking back to the past to look at something having been a breakthrough originally.

Some

of the equipment that's currently operating in the signalling in

the New York subway is from the 1930s, when those relay boxes and

things like this go back to the Roosevelt administration. And they're still in use; thankfully, still working for the most part.

OGDEN: Do they use Morse Code to signal when the train's coming into the station?

ROSS: There are rude levers and things like this.

OGDEN: I thought it was unique that in this speech that Helga made in Nanjing, as I mentioned, she was speaking to the Phoenix Publishing House, which published the Chinese version of

the "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge" special report; which is the {EIR} Special Report from two years ago, and

now this is circulating in Chinese. But she was sort of giving a

report back on what's the progress that we've made; what are the

breakthroughs that we've made so far; what do we have to do next?

It was this remark that she made that to fully realize all of this, you must study my husband's science of economics. It really is true. Beginning to understand these things not just from the standpoint of transport corridors and train tracks and

highways and these types of very necessary projects; but to understand it from above in terms of the science of human productivity and how the human mind harnesses new technologies and uses them to build these increasing platforms of human existence. You already have the world engaging in a process of

which they're not even quite conscious of what they're doing.

It's necessary to become fully conscious of what this process actually is, in order to carry it forward to the next level.

Let me ask you one more political question, Jason. On the ground there in New York, how are people responding to, on one

side this 24-hour nonstop news cycle barrage about Russian spies and so on; and then on the other side, being told that there's this incredible process that's underway, this breakthrough that happened in China that they're not even being told about? What's people's response to that?

ROSS: I don't know how different it is from other places, but overall, people are getting really sick about hearing about Trump-gate and Russia. People are really sick of it. Either that, or they're going along with it and they kind of listen to it. But what really gets through to people is when you're discussing thinking about the future. This is what people really do respond to. They say, "OK, what are we going to do? The election happened. What's our future going to be?" If your favorite historical figure ever were the President of the United States right now, what would be the policies you'd want to get implemented? OK, let's start making those things happen. The potential to do this in a very new way, both shocks some people or seems impossible to others; but I attended a forum about US-China economic relations the other day, and one of the things that came up was one of the presenters was going through various studies about the economy in China. About how the middle class is exploding, how poverty is diminishing very rapidly; the percentage of the population that's actually poor is going down very quickly; and about the level of optimism. There was a

chart

of optimism among different nations; it measured as survey questions. "I think my children will have a better future than I

do." And in all segments of China, this was very positive in all

segments of China. For the middle segments of China it's 60-70%;

even a majority in the lower income segments as well. There's just this tremendous sense that things are getting better, things

are moving forward; the next generation will have it better.

Then on this chart, you have the United States, way down here

almost at the very bottom, along with the Western European

nations. So, I just think – I know this gets away from asking

how people respond here, but it's a very important point, I

think. In keeping with the shift of the center of gravity in the

world, the importance economically and politically, away from the

trans-Atlantic and towards Asia where everyone is expecting the

majority of the growth in the world economy in the next decades.

Along with that, you have this sense of happiness and optimism in

that part of the world. In these old, sour nations. It's also

changing in Europe, but in the trans-Atlantic, the government

leaders can say whatever they want, but if you actually ask

people what they think about what their future looks like, it's

very grim. The contrast between these two outlooks – you had

asked earlier about New York versus China – as a personal

anecdote, that was one of the huge differences that I saw; was

this overwhelming sense of optimism from people in China.

It's

getting better. We can absolutely have that sense here as well, by making it a reality; by throwing off the stupid ideas that are holding us back. By throwing off this slavish adherence to Wall Street and London; by tolerating the avowed supremacy of finance over actual human contributions. It's a choice we have to make.

OGDEN: Exactly! That was exactly the point that Helga made in her speech in Nanjing; she said "The Belt and Road has injected optimism into many countries, and the momentum is unstoppable. But, to fully bring it into fruition, it will not be easy." So, we have our work cut out for us here in the United States. I think this idea of a task force of engineers and real qualified minds who are going to put their minds to work on how to construct this vision for how the United States can join this New Silk Road dynamic; it's a very important one. I'd like to put on the screen one more time the address to the petition: This is "Congress: Suck It Up and Move On! It's Time to Rebuild the Country"; lpac.co/rebuild. I encourage you to sign that petition and to circulate it, and to become involved in what you just heard from Jason. Spread the news about this dynamic of optimism that is sweeping the world, and the possibility that this is something that could happen here in the United States.

Thank you so much, Jason; it was a pleasure talking to you from your remote location. I'd like to thank everybody for tuning into our webcast here today. Please stay tuned for more news from Helga Zepp-LaRouche; we'll keep you updated as her travels continue. We've got some definite breakthroughs that we can be expecting over the coming days. So, thanks for joining us, and please stay tuned to larouchepac.com.

Iran afgørende for Silkevejen, understreger kinesisk ambassadør

23. maj, 2017 – *Tehran Times* udgav en artikel af Kinas ambassadør til Iran, Pang Sen, i går («The Silk Road: Glorious Past and Even Brighter Future») (Silkevejen: Strålende fortid og endnu lysere fremtid), som gennemgår de to nationers samarbejde i fortiden i den antikke Silkevej, og udtrykker smitsom optimisme for kinesisk-iransk samarbejde langs den Nye Silkevej i dag.

»I århundreder har Iran været et af de vigtigste trafikale knudepunkter og handelscentre langs Bælt & Vej«, skrev ambassadør Pang. »Med sin beliggenhed på et mødested for Bælt og Vej, har Iran en fremragende geostrategisk position. Siden gennemførelsen af den Fælles Omfattende Handlingsplan mellem P5+1 og Iran i 2015, er Irans interne og eksterne omstændigheder meget forbedret, hvilket giver bedre betingelser for samarbejdet mellem Kina og Iran.«

Han gennemgik de igangværende projekter, med kinesiske og

iranske firmaer, der samarbejder »inden for mange felter såsom energi, transport, maskineri, metallurgi, vandkraft, elektricitet, telekommunikation, byggematerialer og biler. Byggeriet af Teheran-Qom-Isfahan-højhastigheds-jernbanen er i gang; projektet for moderniseringen af Teheran-Mashhad-jernbanestrækningen skal netop til at begynde; Teherans nye metrolinje kører glat; og det direkte godstog fra Yiwu, Kina, og til Teheran, har gennemført sin jomfrufærd. Sent sidste år blev to vigtige olieprojekter færdige, nemlig China National Petroleum Corp.'s (CNPC) Nordlige Azadegan Projekt, og China Petroleum and Chemical Co.'s (SINOPEC) Yadavaran Projekt«, og med CNPC og NIOC, der har »underskrevet en ny hovedaftale for udviklingen af South Pars gasfeltet. Nu for tiden åbner flere og flere kinesiske selskaber foretagender i Iran, og de kinesisk finansierede forsknings- og udviklingsparker og bilindustrizoner er i drift«.

Irans aktive deltagelse i udarbejdelsen af planen for fremtidigt samarbejde under det netop afsluttede »fantastiske« Bælt & Vej Forum i Beijing vil inspirere og fremme større samarbejde, sluttede ambassadøren.

Foto: I februar 2017 ankom det første direkte godstog fra Yiwu, Kina, til Iran. Den 10.400 km lange tur tog 14 dage.

Kinesiske økonomer foreslår Ét Bælt, én Vej, én Arktisk Cirkel

23. maj, 2017 – »Beijings strategi standser ikke ved bæltet og vejen«, sagde professor ved Tsinghua Universitet, Li Xiguang, den 20. maj på et forum i Hongkong, rapporterer *South China*

Morning Post den 21. maj. »Strategiens fulde navn bliver 'Ét Bælt, én Vej, én Cirkel', og cirklen referer til den Arktiske Cirkel«, sagde Li. Selv om Kina ikke er en kyststat i Arktis, har de i de seneste år optrappet deres engagement i området, siger eksperter. Kina sikrede sig permanent observatørstatus i Arktisk Råd i 2013 og er allerede involveret i arktisk udvikling, med aktier i russiske naturgasprojekter i Arktis gennem Silkevejsfonden. Flere end et halvt dusin forskningsmissioner er også blevet gennemført under regi af den Kinesiske Administration for Arktis og Antarktis. Kina definerer sig selv som en »nær-arktisk stat« og anser sig selv for at holde »hele menneskehedens nedarvede rigdom«.

En omfattende artikel i *The Diplomat* af Nangye Liu i Australien rapporterer om præsident Xis besøg i Finland i april, og om den kinesiske premierminister Wang Yangs deltagelse i det fjerde Internationale Arktiske Forum i slutningen af marts, som værende vejledende for Kinas interesse i arktisk udvikling. Præsident Xis besøg i Finland i sidste måned var en bestræbelse på at samle støtte til en større kinesisk rolle i Arktis, siger Li. Nangye Liu rapporterer, at Finland og Kina aftalte at samarbejde inden for arktisk marin industri, og selv om de nordiske lande (Danmark, Norge, Finland og Sverige) ikke er på Bælt & Vej, så er de medlemmer af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). »Ved at tilslutte sig AIIB bliver de fleste arktiske stater i stand til at samarbejde med Kinas Bælt & Vej-initiativ via denne platform«, siger Liu.

Foto: Kinas præsident Xi Jinping (venstre) sammen med Finlands præsident, Sauli Niinistö, under førstnævntes besøg i Finland, den 5. april, på sin vej til det historiske topmøde med præsident Donald Trump i USA, der fandt sted 6.-7. april.

Præsident Trump gør ISIS til emnet for NATO-topmødet

25. maj, 2017 – I noget, man kun kan beskrive som et slagsmål, modstod præsident Trump ethvert angreb med hensyn til Rusland, både udtrykkeligt, over for EU-præsident Donald Tusk, og på NATO-topmødet.

Ifølge Bloomberg News »sagde præsident for EU Donald Tusk, at forhandlinger med USA's præsident Donald Trump torsdag afslørede, at man ikke havde 'en fælles holdning' mht. Rusland.«

I stedet insisterede præsident Trump på NATO-mødet, at NATO's mission først og fremmest var at nedkæmpe terrorisme. I kølvandet på sine interventioner i Mellemøsten har præsident Trump insisteret på, at ISIS er spørgsmålet.

Som en bekræftelse på denne holdning indikerede NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg, at NATO vil øge sin deltagelse i anti-terrorkrigen imod ISIS i Syrien, men ikke vil anmode om en styrkelse af NATO's militære tilstedeværelse på Ruslands grænser, en skarp kontrast til NATO's nylige politikker.

Foto: Præsident Donald Trump og NATO-generalsekretær Jens Stoltenberg i Bruxelles.

Den økonomiske platform

Leder fra LaRouche PAC, 25. maj, 2017 – Det, der altid må ligge til grund for vores forståelse af det, nogle mennesker

blot kalder »infrastruktur«, må være Lyndon LaRouches begreb om, hvad det egentlig er, der gør sig gældende med et sådant begreb. For, det reflekterer den ene sandhed om menneskeheden og dens historie, nemlig den sandhed, at menneskeheden genopfinder sig selv og så at sige skaber en ny og bedre menneskelig art, gennem sin iboende, menneskelige kreativitet. Dette er den sandhed, der ligger i infrastruktur, sandheden om økonomi og sandheden om selve den menneskelige natur – de er i virkeligheden alle aspekter af én og samme ting, der stirrer os i møde, når vi først begynder at begribe det.

Ben Deniston fra LaRouche PAC Videnskabsteam fremførte dette argument på en forståelig måde den 13. april med sine korte bemærkninger til Schiller Instituttets Manhattan-konference, og som blev rapporteret i *EIR*, 5. maj. [www.larouchepub.com/other/2017/4418lar_platform_concept.html]

Bens titel lød, »Fra den Nye Silkevej til rummet: LaRouches koncept om den økonomiske platform«. Og her, efter afslutningen af Bælt & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj en måned senere, har Lyndon LaRouche understreget, at det nye, internationale rumprogram nu er det næste, nødvendige skridt for menneskeheden.

Den tidligst kendte sådan »platform« var den præhistoriske trans-oceaniske, maritime kultur, som allerede besejlede verdenshavet under den sidste istid. Ben karakteriserede denne kulturs »platform« som stjernekortet, som søfarerne brugte til at finde vej over det uvejsomme hav. Menneskets viden om stjernehimlen var den første videnskab og er på en måde fortsat kernen i al ægte videnskab – som Lyndon LaRouche i dybden forklarer hele dette spørgsmål i 1984 i sin artikel, »On the Subject of B.G. Tilak's Thesis: The Present Scientific Implications of Vedic Calendars from the Standpoint of Kepler and Circles of Gauss« (Om B.G. Tilaks tese: De nuværende videnskabelige implikationer af vediske kalendere ud fra Keplers standpunkt og kredse omkring Gauss), som findes genoptrykt i *EIR*, 28. april.[1]

Lyndon LaRouche bruger termen »platform« i denne forstand til at indikere en ægte videnskabelig, kulturel og økonomisk revolution, som kvalitativt transformerer menneskeheden, dens omgivelser, aktiviteter, overbevisninger og moral – ja, som faktisk omskaber mennesket til en ny, anderledes og bedre art.

Det var det menneskelige intellekt, der for første gang begreb stjernernes plan. Det var det menneskelige intellekt, der indledte menneskets erobring af kontinenternes indre, fra Karl den Stores store kanaler, til Colberts værker og Amerikas kanaler og jernbaner, og videre til kulminationen af dette menneskelige intellekt i den Eurasiske Landbro, eller Bælt & Vej, og som blev udtænkt af Lyndon og Helga LaRouche.

Den mest strålende side af det Tyvende Århundrede, som er integreret med Lyndon LaRouche og hans arbejde i det århundrede, vil altid være lanceringen af rumprogrammet, også selv om det i vid udstrækning blev afbrudt på det tidspunkt. Enhver dybere undersøgelse af rumprogrammets historie og dets personer bekræfter én i overbevisningen om, at dette i sig selv var en kvalitativt højere fase af den menneskelige civilisation: selve personerne, videnskabsfolkene, astronauterne og de hundreder af tusinder, der gjort alt, hvad der var muligt og umuligt for at støtte indsatsen – de var bedre mennesker, af en højere kvalitet. Idealistiske mennesker. Det er ganske åbenlyst; og det gælder i lige grad for det sovjetiske som for det amerikanske rumprogram.

Lyndon og Helga LaRouches ven, Krafft Ehrlicke, er et fremragende eksempel.

Som de nævnte artikler af Lyndon LaRouche antyder, så er det en kendt hemmelighed, at dagens og morgendagens rumpionerer har rødder tilbage i tiden, til istidens videnskabsfolk og globetrottere. Selv de navne, vi giver dem: »astronauter«, »kosmonauter«, »taikonauter«, fastslår korrekt, at de er »søfarere«, af det græske ord »nautes«. Det er de sandelig.

✘ Med vores lancering af en national kampagne for at revolutionere infrastrukturen i New York City, er dette nogle af den form for overvejelser, der ligger os på sinde.

Titelfoto: Helleristning fra Engelstrup, Odsherred, dateret til år 1000-500 f.Kr. Helleristninger med afbildning af skibe i hele Norden viser den store betydning, skibsfart havde for datidens mennesker, hvor indlandsområderne var ufremkommelige.

Indsat foto: Shanghai Transrapid maglevtog i 2012. (photo: Lars Plougmann/Flickr CC BY-SA 2.0)

[1] Vi henviser til knappen *EIR* på hjemmesiden, der giver adgang til arkivet over samtlige årgange af *EIR*. Nogle artikler er dog kun for betalende abonnenter. For tegning af abonnement, henvendelse til vores kontor.

Kinas udenrigsminister: Bælt & Vej-initiativ er middel til industrialisering af Afrika

24. maj, 2017 – Under forløbet af sin rundrejse til fire afrikanske nationer – Mauretanien, Kap Verde, Mali og

Elfenbenskysten – understregede Kinas udenrigsminister Wang Yi, at Kina søger at styrke samarbejdet med afrikanske nationer inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet, rapporterer *Xinhua*.

Under en pressekonference den 22. maj i Abidjan, Elfenbenskysten, understregede Wang, at Afrika og Kina »kan kombinere de 10 største planer for samarbejde mellem Kina og Afrika, foreslået af Xi Jinping, med Bælt & Vej-initiativet« og få dem til at komplementere hinanden. *Xinhua* understregede, at Afrika er ivrig efter at gå bort fra metoden med »ensidig metode til vækst« med eksport af råmaterialer og opnå økonomisk uafhængighed gennem industrialisering. Kina ses som den mest pålidelige partner til opnåelse af dette mål.

I sine bemærkninger understregede Wang, at Afrikas vækst også er afgørende for udviklingslandenes overordnede styrke, og dette er i både Kinas og Afrikas interesse. Han påpegede det mangeårige venskab mellem Kina og Afrika og betydningen af infrastrukturprojekter, som Kina var med til at bygge for årtier siden – Mauretaniens »venskabshavn«, bygget i 1980'erne, er et eksempel – og som stadig er i fuld drift. Det, der plejede at være kendt som »fattigdommens trekant« i det sydlige Mauretania, er nu kendt som »håbets trekant«, takket være veje og anden infrastruktur, som Kina var med til at bygge.

I går præsenterede den kinesiske generaldirektør for det Kinesiske Udenrigsministeriums departement for planlægning af politik, Wang Yajun, i Addis Abeba i den Afrikanske Unions hovedkvarter, en bog om byggeriet af Tanzania-Zambia-jernbanen (TAZARA), med titlen, »Et monument for kinesisk-afrikansk venskab«, som blev indviet i 1976. En rapport på Folkerepublikken Kinas Statsråds webside bemærker, at TAZARA-projektet dækker et område på 1860 kilometer fra Dar es Salaam i Tanzania i øst og til New Kapiri Mposhi i det centrale Zambia i vest. Det kendes som »Frihedens jernbane« og »Venskabet jernbane« – færdigbygget på fem år og otte

måneder.

Foto: En jernbanebro på TAZARA-jernbanestrækningen mellem Tanzania og Zambia.

Bælt & Vej sætter dagsordenen i verden

23. maj, 2017 – Efterklange fra Bælt & Vej Internationale Forum for Samarbejde, der fandt sted i Beijing den 14.-15. maj, mærkes fortsat i alle hjørner af globen, med 'ordet', der kommer ud, om, at der findes et alternativ til geopolitik og økonomisk kollaps, og som allerede er i gang, og hvor alle inviteres til at deltage.

Hongkongs *South China Morning Post* pegede i sin lederartikel i dag på Bælt & Vej som »en måde, hvorpå Kina og Japan kan forbedre deres bånd«. Dette er en måde, hvorpå den nødvendige tillid kan opbygges for at etablere «en vedvarende forbedring» i de kinesisk-japanske relationer, der ellers hænger fast i »uløste historiske spørgsmål«, som yderligere kompliceres af Japans »tilnærmelse« til Taiwan.

»Afsløringen af et personligt, forsonligt brev fra den japanske premierminister Shinzo Abe til præsident Xi Jinping, der blev overleveret på vegne af Abe efter det nylige Bælt & Vej Forum i Beijing, er derfor en udvikling, vi hilser velkommen«, skrev *SCMP*. Abes brev siges at have foreslået, at der bør arrangeres gensidige statsbesøg mellem de to ledere. *SCMP* indikerede, at, alt imens japanske forretningsfolks entusiasme for Bælt & Vej er en faktor, så kan Abes brev også være blevet afstedkommet af forbedringen i de amerikansk-kinesiske relationer, som det indikeredes af (senior-nationale

sikkerhedsrådgiver til præsident Trump i asiatiske anliggender) Matthew Pottingers deltagelse i forummet og skabelsen af en amerikansk Bælt & Vej arbejdsgruppe på regeringsniveau.

»Bælt & Vej-planen kunne blive et udgangspunkt for Kina og Japan for den fortsatte normalisering af deres relationer ... Hvis den kan blive medvirkende til at bane vejen for forhandlinger mellem Japan og Kina, ville det være en bonus for området«, konkluderer *SCMP*.

Det er også i Europas interesse at deltage. I sin seneste artikel i *Forbes*-magasinet, lovpriste den entusiastiske tilhænger af den Nye Silkevej, Wade Shepard, der har rejst langs Bælt & Vej i to år som forberedelse til en bog om projektet, Bælt & Vej-initiativet for »dets pågående tilsidesættelse af de etablerede, geopolitiske splittelser i verden«. Monarkier, demokratier, diktaturer, teokratier og selv »borderline konkursstater« er velkomne, så længe, de er indstillet på at »komme hen til bordet og gå til sagen i praksis«. Wade foreslår, at Europa holder op med at bekymre sig om gennemskueligheden af Kinas markeder. »Bælt & Vej-initiativet gør Europa relevant igen, én trans-eurasiske jernbanelinje, ét finansielt distrikt og én havn ad gangen ...

Bælt & Vej-initiativet tilbyder ligeledes Europa økonomiske og infrastrukturelle muligheder, som ellers ikke ville eksistere, muligheder, som, hvis de blev udnyttet korrekt, kunne være med til at få Europa tilbage på sin sokkel.«

Udelades skal heller ikke det Kinesisk-britiske Erhvervsråd (CBBC), som er »henrykt« over de udsigter, der kommer fra BV-forum i Beijing, som det deltog i, rapporterede *sino.uk.com* i går. CBBC rapporterer, at det vil udarbejde fællesrapporter med det Kinesiske Akademi for International Handel og Økonomisk Samarbejde (CAITEC) »om Bælt & Vej-initiativet (BVI) for at sikre, at britiske selskaber får den bedste placering til at drage fordel af et af de mest omfattende, globale

forretningsinitiativer i moderne historie. BVI-visionen er i færd med at blive til virkelighed, og Bælt & Vej Forum i Beijing i denne weekend demonstrerer Kinas ambition for BVI«.

Selv de, der er fikseret på at tjene penge, er ved at vågne. Europæiske banker bør gå med i dette projekt, skrev Alicia Garcia-Herrero, der er associeret til den europæiske økonomiske tænketank BRUEGAL og det spanske monarkis Royal El Cano Institut, i en artikel, udgivet på brinknews.com, og hvis titel opsummerer artiklens argument: »Kina kan ikke alene finansiere Bælt & Vej«.

På lignende vis skrev en Tony Boyd i *Australian Financial Review*, (»Opportunities for Business in China's One Belt One Road«), at den australske »regerings lunkne respons til Kinas massive Bælt & Vej-infrastrukturplan ikke bør afholde australske erhvervsfolk i at komme med deres egne, omfattende strategier for engagement«. Kina har »en plan« og mulighederne er der »for bankfolk, byggefirmaer, infrastrukturinvestorer, konsulenter, firmaer for professionelle tjenesteydelser, managers af aktieinvesteringer og eksportører. Foretagender må forstå de finansielle og økonomiske implikationer af et budget for koordineret infrastruktur, der spænder over op til 65 lande«, skrev Boyd.

Præsident **Putin:**
Forholdsregler for global
sikkerhed

må respektere suveræne stater og Folkeretten

24. maj. 2017 – Det 8. Internationale Møde for Højrepræsentanter for Sikkerhedsspørgsmål trådte sammen i Ruslands Tver-region i dag, med deltagelse af delegationer fra 90 lande, rapporterer Sputnik. Selv om præsident Putin ikke selv var til stede, sendte han et budskab til konferencen, som blev oplæst af minister for det Nationale Sikkerhedsråd, Nikolai Patrushev.

Putins tale understregede for en dels vedkommende det presserende nødvendige i, at det internationale samfund koordinerer bestræbelser for at imødekomme globale sikkerhedsudfordringer. Og, understregede han, »det er ekstremt vigtigt, at forholdsregler til sikring af regional og global sikkerhed tages på basis af konsoliderede tiltag, alt imens de samtidigt strengt overholder principper og normer, indeholdt i Folkeretten ('International law'). Handlinger, der krænker suveræne staters *legitime* (red. fremhævelse) rettigheder, og som praktiserer dobbelte standarder (dvs. hykleri), er kategorisk uacceptable.«

Den russiske præsident understregede, at »Rusland er parat til den tætteste interaktion med alle interesserede partnere omkring at konfrontere de trusler og udfordringer, som menneskeheden i dag står overfor.«

Konferencen adresserer sådanne spørgsmål som kampen mod international terrorisme, ekstremisme og organiseret kriminalitet hen over landegrænserne, såvel som også illegal narkotikahandel og migration. Informationssikkerhed er et andet hovedemne. Ifølge Sputnik består delegationerne af ministre for sikkerhedsråd, præsidentielle assistenter, ministre og efterretningsfolk.

Foto: Minister for Ruslands Nationale Sikkerhedsråd, Nikolai Patrushev (venstre) og den russiske præsident, Vladimir Putin.

Er fred i Mellemøsten endelig muligt?

Leder Fra LaRouche PAC, 24. maj, 2017 – Præsident Trumps historiske besøg til de hellige steder for de tre religioner af Bogen (Den jødiske Bibel, den kristne Bibel og Koranen, - red.), sluttede i dag i Vatikanet. Udskrifter fra både Vatikanet og Det Hvide Hus rapporterer, at samarbejde omkring fred i Mellemøsten var det centrale diskussionsemne – »fremme af fred i verden gennem politisk forhandling og dialog mellem religioner«, som Vatikanet udtrykte det.

Forskellen mellem den aktuelle situation og så alle de mislykkede bestræbelser under tidligere præsidenter er den kendsgerning, at den britiske opsplittning af verden i Øst og Vest, den »frie verden vs. gudløs kommunisme«, skabt af briterne efter præsident Franklin Roosevelts død, er i færd med at blive smadret af samarbejdet mellem Donald Trump, Vladimir Putin og Xi Jinping. Den israelsk-palæstinensiske konflikt har tjent som den primære styrekabine for denne opdeling af verden, og det samme har Nordkorea i Asien. I begge tilfælde ville briterne og deres naive fjolser i USA og Europa træffe alle tænkelige forholdsregler for at *forhindre*, at der kommer en løsning på disse betændte kriser, på trods af den kendsgerning, at deres eksistens var grobund for et terroristkaos og konstant truede med at blive gnisten til udbruddet af atomkrig.

Nu er en ny, økonomisk verdensorden på plads, hvilket demonstreredes af det succesrige Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, den 14.-15. maj. Alt imens Kina og Rusland var hoveddrivkraft bag denne proces, så sendte præsident Trump en højtplaceret repræsentant, skabte en »Bælt & Vej Komite for USA« for at følge op på forummet samt inviterede Kina til at deltage i planlægning og byggeri af den desperat nødvendige genopbygning af den smuldrende, amerikanske infrastruktur.

Med præsident Trump, der har kurs mod Bruxelles på torsdag til et NATO-møde (de anti-russiske fanatikere holder vejret i forventning om, hvad Trump vil sige), så fremlagde den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu i dag et ekstremt positivt syn på det amerikansk-russiske samarbejde i krigen mod terror i Syrien.

»Vi taler med dem 'på alle tider af døgnet'«, sagde Shoigu om det amerikanske militær, »både nat og dag, og vi mødes ved forskellige lejligheder«. Chefen for den amerikanske generalstab, general Dunford, beskrev i sidste uge det tætte samarbejde med russerne og syrerne, selv om amerikansk lov forbyder egentlige fælles militære deployeringer.

Dette er det nye, globale miljø, baseret på samarbejde, i hvilket præsident Trump opfordrer Islam, Jødedom og Kristendom til at komme sammen for fred. Med hensyn til terrorisme sagde Trump søndag i Riyadh, ved et møde med ledere fra næsten 50 islamiske nationer, at det ikke er en konflikt mellem religioner, men mellem godt og ondt.

I samme ånd bryder muligheden for fred ud på Koreahalvøen. Den nyligt valgte præsident for Sydkorea, Moon Jae-in, promoverer åbenlyst en genindførelse af 'Solskinspolitikken' for økonomisk samarbejde med Nordkorea, både for fælles udvikling og for at etablere den nødvendige tillid for en aftale for at afslutte Nordkoreas atomprogram, til gengæld for en fredsaftale og løfte om ikke-aggression fra USA.

Præsident Moons udsending til Rusland, Song Young-gil, holdt dybtgående diskussioner med Ruslands minister for udvikling i Fjernøsten, Alexander Galushka, i sidste uge. Song sagde til det sydkoreanske nyhedsbureau, *Yonhap*: »Minister Galushka foreslog, at det trilaterale samarbejde mellem Syd- og Nordkorea og Rusland, og som har befundet sig i et dødvande pga. atomspørgsmålene, nu fremsættes af hver nation, og det gik jeg ind på.« Dette har været kernen i Lyndon LaRouches forslag mht. Korea i de seneste tyve år. Ligesom tilfældet er i Mellemøsten, så er den Nye Silkevej også her den platform, på hvilken fred endelig kan etableres.

Kinas ambassadør til FN, Liu Jieyi, sagde ved Sikkerhedsrådets møde om Nordkorea tirsdag, at »der er intet til hinder for en dialog i den aktuelle situation – det kræver politisk vilje.«

»Alle skridt fremad i Koreakrisen er sket gennem dialog«, sagde han – og han kunne have tilføjet, at alle skridt fremad blev saboteret af krigspartierne i Vesten, først Bush og Cheney og dernæst Barack Obama.

Disse geopolitiske spil kan og må lægges i graven for evigt, og Imperiets ild må slukkes. Tiden er inde.

Foto: USA's præsident Donald Trump havde udstrakte drøftelser med Pave Frans under en privat audiens i Vatikanet, 24. maj, 2017. Her beundrer han med fr. Trump Michelangelos store vægmaleri, Dommedag, i det Sixtinske Kapel i Vatikanet.

Den dybere liggende proces bag

Alma Deutschers musikalske geni: En 12-årig komponist af klassisk musik

Vores politiske bevægelse [LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet] er dedikeret til ideen om, at alle børn kan blive genier, hvis deres kreative potentiale udvikles. Dette er Alma et bevis på.

Vi er overbevist om, at menneskehedens vigtigste udfordring består i at udvikle en strategi for udløsning af kreativiteten hos alle mænd, kvinder og børn, og at en afgørende metode til at opnå dette er gennem at genopleve fortidens kreative opdagelser. Også dette er Alma et bevis på.

Og vi er fast besluttet på at skabe en ny, global renæssance, for hvilken renæssance nye musikkompositioner, baseret på principperne for den mest storslåede, klassiske musik, vil være med til at vise vejen. Og igen, Almas unge, musikalske intellekt og sjæl beviser allerede, at dette er muligt.

Den efterfølgende artikel er på engelsk. (Se også den danske version her.)

Download (PDF, Unknown)

Syngende spørgsmål og svar med Alexander Gent Gillesberg (7 år) og Michelle

Singing question and answer with Alexander Gent Gillesberg (7 years old) and Michelle

Marts 2017, March 2017::

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2016/10/Alexander-and-Michelle-March-2017.mp3>

Den 3. marts 2017, March 3, 2017

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2016/10/Alexander-og-Michelle-March-3-2017.mp3>

Den 3. marts 2017, 2. sang, March 3, 2017, second song

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2017/05/Alexander-og-Michelle-March-3-2017-anden-sang.mp3>

Der kommer flere om nogle dage.

More are coming in a few days.

Indslag om Alma Deutscher på "60 Minutes" CBS tv-program den 5. november 2017.